

ROZBOR VLIVU POUŽITÍ ATOMOVÝCH ZBRANÍ NA ORGANISACI A METODU PRÁCE ŠTÁBŮ

Podplukovník Václav Votava

Použití atomových zbraní vytváří nové podmínky pro bojovou činnost vojsk. To vyžaduje nových způsobů organizace a vedení operací a boje, nových způsobů bojového použití druhů vojsk, a tedy i nových metod a nové organizace práce štábů.

Vystupňovaná složitost a obtížnost řízení vojsk vyplývající z manévrového rázu operací a bojové činnosti vojsk za používání atomových zbraní vyžaduje zvlášť rychlou a pružnou činnost vševojskových štábů.

Aby mohli velitelé včas činit opatření nutná za rychle se měnící situace, nabývá významu zejména organizace nepřetržitého a hlubokého průzkumu, uchování bojeschopnosti vojsk i po atomovém napadení nepřitelem a umění rychle organisovat z toho vyplývající nutná opatření.

Z těchto skutečností možno učinit závěr, že velení musí být bezprostřednější — přímější a pro svou složitost výtečně organisováno, z čehož vyplývá význam využití vševojskového štábu především jako orgánu velení — přímého řízení vojsk.

Hlavní úkoly a povinnosti vševojskového štábu v soudobém boji

Z úkolů a povinností, daných našimi řády a předpisy, možno především zdůraznit a rozvinout povinnost zachovávat stálou štábní pohotovost se znalostí nejnovější situace na bojišti se stále vedeným stavem, hustotou a poměrem sil a prostředků vlastních i nepřátelských a schopností předvídat vývoj událostí, jakož i účinná opatření z toho vyplývající. Současně vzniká požadavek nepřetržitého řízení vojsk a jeho sladění s dovedností zvolit nejúčelnější způsob práce, zvláště pak rozsah a obsah plánování. Přitom je třeba uplatňovat řídicí funkci vševojskového štábu i těsnou spolupráci se štáby druhů vojsk a s týlem. Štáb musí vynikát schopností umět veliteli závčas a spolehlivě hlásit zvláštnosti dané situace, aby mohl učinit tvůrčí rozhodnutí. Zvláště výrazně vystupuje potřeba, aby štáb uměl přímo organisovat a stále řídit všestranné bojové zabezpečení, odpovídající situaci, hlavně průzkum a maskování. Dále je tu požadavek, aby štáb dosahoval co největší rychlosti ve zpracovávání bojové dokumentace při zachování vysokého stupně štábní kultury a zabezpečení včasného pronikání rozkazů a hlášení na místa určení. K tomu přistupuje požadavek organizační schopnosti velitele dovést přímo v terénu v krátkém čase zabezpečit spolehlivou součinnost všech druhů vojsk a týlu. Má-li velitel udržet nepřetržitý vliv na průběh boje, je nutné, aby štáb ovládal zásady vhodného rozmisťování, rozptylování a přemisťování složek velení a zabezpečení nepřetržitého spojení a velení vojskům. Mimo to je povinností štábu, aby se naučil jasně a rychle formulovat pokyny a nařízení velitele, náčelníka štábu, rychle a spolehlivě je dodávat vojskům a pomáhat při jejich uskuteč-

ňování. Štáb musí vždy prokazovat vysoké organizační schopnosti v přímém řízení vojsk, zejména za rychlého postupu a při náhlých změnách situace i předvídavě zabezpečovat spojení s rozhodujícími prvky bojové sestavy podle vývoje boje.

Zvyšuje se i význam schopnosti rychlého a organisovaného vyhodnocování a zevšeobecňování bojových zkušeností nabytých používáním nových zbraní.

Z toho, co bylo uvedeno, je možno vyvodit pro organizaci a metodu práce štábu určité požadavky.

Především je to požadavek vysoké organisovanosti a určité specialisace práce všech příslušníků štábů.

Podle mého názoru je nutně třeba, aby pro náčelníka štábu jakožto hlavního organisátora soudobého složitého boje podle zámyslu velitele byl přiřazen pomocník, štábně technicky vzdělaný. Odůvodňuji to zejména potřebou, aby náčelník štábu nebyl zdržován prováděním takových činností, které vyplývají z plnění jeho povinností, ale nevyžadují, aby je uskutečňoval sám osobně. Je to příklad povolávání různých funkcionářů, přijímání a zapisování hlášení a předávání pokynů podřízeným štábům pomocí dokumentů pro utajení velení, příprava nebo doplňování pracovní mapy a p. Náčelník štábu by se pak mohl soustředit především na řešení nejdůležitějších úkolů, za něž dnes odpovídá. Bude pak moci věnovat více času a pozornosti kontrole a řízení plánovité činnosti jak vševojskového štábu, tak i štábů druhů vojsk a týlu, určovat obsah, rozsah a nejvhodnější metody plánování boje, vzájemného styku i kontrolovat plnění nařízení a pokynů velitele. Dále se bude moci lépe soustředit na organizaci účelného využití všech důstojníků štábu, styčných důstojníků, technických a jiných prostředků velení.

Toto opatření mu současně dovolí nepřetržitě sledovat činnost druhů vojsk i týlu v zájmu vševojskového boje, zejména stanovit a kontrolovat včasné podávání hlášení jednotlivými podřízenými veliteli a náčelníky i stálou vzájemnou informaci, jakož i sledovat styk s nadřízeným štábem a se sousedy. Na místě ne posledním mu to umožní využít nejúčinnějších způsobů a prostředků k řízení soustavného, cílevědomého a hlubokého průzkumu. Pak se bude moci soustředit i na zabezpečení vyhlašování atomového nebezpečí a vyhlášení poplachu a na okamžité zásahy při náhlých změnách situace i na organisované odstranění následků atomového napadení a obnovení původní situace. K tomu účelu musí náčelník štábu iniciativně využívat bez rozpaků všech sil a prostředků. Dále je podle mého názoru třeba přezkoušet vhodnost dosavadního způsobu obsazení i plnění úkolů jednotlivými příslušníky operačního oddělení a určitou specialisací a lepším technickým vybavením i vybavením pomocným personálem zvýšit jakost práce tohoto oddělení.

Má-li být operační oddělení vedoucím a řídicím oddělením štábu, je třeba zabezpečit především řízení tohoto oddělení v době, kdy náčelník oddělení provází velitele mimo štáb.

Podle mého názoru je třeba, aby operační oddělení mělo i za nepřítomnosti náčelníka v čele stejně zkušeného zástupce, který by zaručoval dobré řízení práce oddělení a součinnost s ostatními odděleními. Takový zástupce by se mohl také střídát s náčelníkem operačního oddělení v doprovázení velitele, aby náčelník oddělení nebyl často a dlouhou dobu

mimo oddělení a tím neztrácel možnost stále řídit práci operačního oddělení a uplatňovat jeho vedoucí úlohu ve štábu.

Operační oddělení sboru (divise) by mělo být organizováno nejméně ve tři pracovní skupiny s možností vzájemného zastoupení. V soudobém boji je nejdůležitější z nich skupina velení.

Skupina velení musí soustavně pečovat o řízení průzkumu a pozorování, o příjem a vyhodnocování zpráv a hlášení, o pronikání rozkazů a nařízení k vykonavatelům, o podávání hlášení a informací a o řízení vojsk. Měla by mít asi tři až čtyři důstojníky, z toho pro každý podřízený svazek (útvár) po jednom. Tuto skupinu je nutno organizovat do dvou směn, z nichž jedna bude vždy na ZVS. Je třeba při velitelsko-štábních cvičeních získávat zkušenosti jak nejúčelněji organizovat práci těchto dvou směn tak, aby při práci skupiny velení na dvou různých stanovištích bylo zajištěno plnění jejich úkolů, aniž by bylo třeba podstatně zvyšovat dosavadní počty operačního oddělení.

Druhá skupina je plánovací a technická s dvěma až třemi důstojníky, a podle potřeby posilovaná i důstojníky z ostatních skupin. V ní se zpracovávají nutné plány a dokumenty. Měla by být vybavena asi třemi kresliči, dvěma písařkami a kvalitními rozmnožovacími přístroji.

Třetí skupina je skupina služeb v síle dvou až čtyř důstojníků. Tato skupina organizuje přemístění VS a pořádkovou službu, vyhodnocuje bojové zkušenosti, vede válečný deník a plní jiné naléhavé úkoly, zvláště úkoly styčných důstojníků.

Obdobným způsobem by měla být do jisté míry specialisována práce i v dalších odděleních štábu, zvláště v oddělení průzkumu. Při tom je třeba zachovávat zásadu nejsilnějšího vybavení skupiny pro velení vojskům.

Při tom nemám na mysli rozšíření celkového počtu příslušníků štábu, nýbrž hlavně zrevidování počtů všech dalších oddělení a dosažení nejúčelnějšího rozdělení sil na jednotlivá oddělení a lepší organizovanosti práce. Určitou specialisací je možno dosáhnout větší pracovní zručnosti a tím vyhovět potřebám rychlého velení v soudobém boji.

Pro otázky bojového zabezpečení by bylo podle mého názoru účelné vytvořit zvláštní pracovní skupinu složenou z potřebných důstojníků druhů vojsk. Nutno však uvážit, zda by bylo účelné, aby tato skupina existovala trvale nebo zda by se scházela jen podle potřeby vyplývající z otázek řízení bojového zabezpečení. Řízení práce této skupiny by spadalo do povinností operačního oddělení.

S technického hlediska je skutečně naléhavé promyslet vybavení jednotlivých oddělení technickými přístroji a pomůckami, jako na př. přístrojem na fotografování dokumentů (formát A2), diktafonem, pantografem, prosvětlovacím stolem, místním rozhlasovým anebo dispečerským zařízením pro štáb, malou fotolaboratoří a p., které nám je s to vyrobit náš socialistický průmysl. Tím je možno dosáhnout podstatného urychlení štábních prací, zvláště plánování a uvolnění důstojníků štábu pro plnění naléhavých úkolů přímého řízení vojsk.

Co se týče plánování, je třeba uvažovat o možnosti omezit a zjednodušit plány, při čemž vedoucí myšlenkou může být jednak slučování

plánů, které jsou si svým rázem blízké, jednak omezení plánování jen na určitý stupeň s možným přihráním důstojníků podřízeného stupně. Tím se plánovací skupina zesílí na nezbytný počet důstojníků ve špičkových pracích, urychlí se informovanost podřízených stupňů a současně se ušetří práce a dovolí jim soustředit se na uvádění plánů v život.

Podle mého názoru by bylo možno učinit štáby jako celky pohyblivějšími vybavením menšími štábními polopásovými vozidly upravenými pro práci a odpočinek 2 až 3 důstojníků štábu, místo dosavadních těžkopádných a nápadných štábních autobusů.

Toto vybavení dovolí jak rychle vyjetí jednotlivých skupin, tak i snadné tvoření různorodých pracovních skupin i možnost soustředit se jednotlivým osádkám na stálé plnění úkolů, zejména řízení vojsk. Polopásová vozidla by kromě toho nevázala štábní vozidla na komunikace, po nichž bude rychlý přesun často ztížen pro četné pohybující se proudy vojsk.

Za těchto předpokladů může pak štáb jako celek v rozsáhlé míře uplatňovat svůj vliv co nejširším osobním stykem, pomocí jednoduchých nařízení a pokynů, uskutečňovat metody práce v terénu a uplatňovat své organizační schopnosti při řízení vojsk.

Aplikace všeobecných požadavků nové organizace a nových metod práce štábu na útočný boj

Požadavky na nadřízené štáby

Poněvadž se v soudobém boji zkracují lhůty na přípravu a organizaci útočného boje a celé plánování a organizace útoku musí být zpravidla skončeny před zaujetím výchozího položení vojsky, je základním požadavkem na nadřízený štáb, aby co nejdříve uvědomil podřízený štáb o přijetí nového úkolu, o způsobu a době dodání rozkazu nebo nařízení. Činí tak návěstím nebo smluveným signálem. Hojné využívání této metody uvědomování vykonavatelů v celém přípravném období i za vedení boje nám podstatně urychlí přípravu a přezkoušení všech potřebných údajů o situaci, tabulku poměru sil i propočty; dovolí dosáhnout vždy plné štábní pohotovosti i pohotovosti styčných důstojníků i pojitků.

Současně nesmí nadřízený štáb opominout včas vydat podřízenému štábu další potřebné údaje, jako průzkumové schema, přehled o terénu, o posilových prostředcích, potřebné mapy, schemata, snímky a j.

Přichází-li nový svazek nebo útvar do podřízenosti, je třeba, aby se před jeho příchodem náčelník štábu nebo zástupce velitele nového svazku (útvaru) dostavil k nadřízenému štábu, podal plnou informaci o situaci, stavu a možnostech svého svazku a zároveň tam ponechal styčného důstojníka s vlastním vozidlem. Nadřízený štáb pak je povinen dát veliteli nového svazku nebo útvaru pokyny pro jeho umístění, údaje o situaci na frontě, údaje pro vzájemný styk technickými pojitky a zabezpečit s ním spojení.

Při další činnosti velitele a náčelníka štábu je důležité, aby oba společně, vycházejíce z nařízené lhůty pohotovosti vojsk, vyhradili čas nutný na přípravu a organizaci útoku a ujasnili si, komu, kdy a jaká předběžná nařízení vydat.

Tato předběžná nařízení budou se zpravidla týkat průzkumu, bojového zabezpečení, systému hlášené služby, průzkumu terénu, spojení, ženíjní úpravy terénu, přísunu materiálu, pořádkové služby a pohotovosti vojsk. Tedy otázek, na něž je třeba právě nejvíce času.

Pro další provádění plánovitě a cílevědomě činnosti velitelů a štábů všech druhů vojsk a týlu má zásadní význam včas společně zpracovaný a na vědomí daný kalendářní plán opatření k přípravě a organizaci boje (Oper-II-2, čl. 54). Tento plán je bezpečným základem sladění práce velitelství všech stupňů i vojsk co do provedení opatření k plánování a organizaci boje ve stanovených lhůtách, určuje vykonavatele a způsoby kontrol nebo hlášení o provedení. Je výhodné zpracovat jej až hodinově podle naléhavosti úkolů s rozlišením, kdy který stupeň musí dostat určité nezbytné údaje pro vlastní včasnou práci, kdy a co který stupeň naplánuje, kdy a jak jednotlivé plány proniknou a kdy je na ně reagováno činností vojsk. Je přirozené, že musí obsahovat i provádění kontrol k předejití nesprávného a nevhodného provedení.

Nejrychleji může obsah plánu proniknout k vykonavatelům tím způsobem, jestliže je operační oddělení svolá, aby si sami pořídili potřebné výpisy z plánu. Vykonavatelům, kteří nemohou být s plánem seznámeni tímto způsobem, je nutno zaslat příslušné nařízení.

Co se týče přípravy informačních zpráv, je třeba razit zásadu maximální snahy štábu o získání co nejnovějších údajů v době jejich přípravy a jejich doložení reálnými propočty, vyhodnocenými mapami snímky jako nejspolehlivějšího materiálu.

Jestliže vyjel velitel svazku na osobní rekonoskaci před přijetím informačních zpráv a vydává rozhodnutí podle mapy, je nutné, aby štáb připravil pro podřízené velitele všechen potřebný materiál k době jejich příjezdu na VS.

Protože rekonoskace bude obvykle prováděna vzhledem ke krátkým lhůtám přípravného období zároveň i s organizací součinnosti, a to v několika skupinách a za nutné přítomnosti většího počtu osob, je na náčelníku štábu odpovědnost za pečlivou včasnou a hladkou organizaci veškeré práce v terénu. Zejména odpovídá za včasné uvědomění všech účastníků, za jejich vybavení, za průzkum, volbu a úpravu jednotlivých stanovišť, za organizaci rozptýleného nebo různě časově určeného výjezdu jednotlivých skupin, způsobu překonání úseků pozorovaných nepřítelem, určení průvodců k bezpečnému setkání a k zabezpečení spojení s VS a druhými skupinami.

Bude výhodné, když první skupina vyjede o něco dříve, aby mohla zavčas připravit pro své velitele a náčelníky nutné údaje. Rovněž je účelné, aby jednotlivé skupiny pracovaly již z hloubky od prostoru soustředění a postupně řešily všechny otázky bezpečného zavedení vojsk do výchozího položení již z hloubky.

Proto je třeba, aby náčelník štábu včas pamatoval na povolání důstojníků podřízených svazků a útvarů na ta stanoviště, kde budou prodávány otázky přesunu jejich vojsk na jednotlivých osách.

Vcelku do této doby se musí štáb jako celek zaměřovat na usilovné získávání zpráv všech druhů, na včasné uvědomování vykonavatelů a na zabezpečení práce velitele v terénu. Tyto úkoly mohou být včas a správně splněny, jestliže je velitel a štáb předvídají a provedou včas potřebné přípravy.

Zabezpečení proniknutí rozhodnutí velitele k vykonavatelům

K usnadnění ústního vyhlášení rozhodnutí velitelem je vhodné, když štáb včas veliteli připraví návrh rozhodnutí. Hlavní zdůvodnění této myšlenky spatřuji v tom, že rozhodnutí velitele musí být tak úplné a všestranné, aby podřízení velitelé mohli podle něho okamžitě rozvíjet svou práci, nečekající na jeho písemné potvrzení — bojový rozkaz. Kromě toho by mělo rozhodnutí obsahovat i varianty činnosti, když vlastní shoz atomových pum bude nepřesný nebo nebude moci být proveden. Velitel i náčelník štábu musí proto včas uvážit a dát na vědomí všem funkcionářům, jichž se to týká, kde a kdy provede jeho vyhlášení. Nejvýhodnější pro práci po rekognoskaci se zdá nejbližší VS některého z podřízených svazků. Jindy to může být pozorovatelná.

Náčelník štábu za pomoci přítomných důstojníků skupiny velitele přezkoušuje správnost pochopení rozhodnutí velitele jednotlivými vykonavateli a správnost jejich zákresů v mapách a zápisů rozhodnutí v pracovních sešitech. Zákresy a zápisy podpisuje ve smyslu čl. 101 předpisu Oper-II-1 velitel nebo náčelník štábu.

Z otázek organizace součinnosti, která bude zpravidla následovat po krátkém mezidobí ihned po rekognoskaci, musí se štáb zaměřit na přípravu nejn nutnějších podkladů, zejména kalkulací a signálů, nebyly-li již tyto podklady vcelku jako návrh plánové tabulky součinnosti připraveny dříve.

Při vlastní organizaci součinnosti pomáhá náčelník štábu veliteli v řešení otázek, zvláště těch, které souvisí s opatřeními k odražení atomového napadení nepřítelem již z hloubky výchozího položení i odražení ztečí prováděných vzápětí za atomovým napadením, jakož i sladění úsilí všech druhů vojsk k nejúčelnějšímu využití výsledků vlastních atomových úderů.

Zvláštní odpovědnost má náčelník štábu za zabezpečení součinnostního spojení a velení pomocí signálů, jež je povinen stanovit a přezkoušet na každou čáru, objekt nebo údobí boje, které vyžadují organizaci součinnosti. Jen přezkoušením znalostí, kdo, odkud, kdy, jaký signál dává a kdo jej a odkud pozoruje a přijímá, zabezpečí se uvádění součinnosti v život.

Je-li připraven návrh plánové tabulky součinnosti, je přímo v terénu doplňován a upravován, takže se i čas jejího dodání vykonavatelům, zpravidle ve výpisech, podstatně zkrátí.

Při nedostatku času a za vedení boje je třeba navykhnout naše velitele, aby vyjadřovali graficky na mapě s potřebnou legendou současně s rozhodnutím i hlavní otázku součinnosti. Tuto metodu je nutné hojně aplikovat při předávání nových úkolů podřízeným štábům důstojníky štábu nebo styčnými důstojníky.

Při zpracovávání plánů za soudobých podmínek boje za použití atomových zbraní bude se zpravidla štábům nedostávat času a bylo by proto podle mého názoru účelné zvláště u složitých plánů jako jsou plán přeskupení, plány bojového zabezpečení a p., zpracovávat je jen na jednom vyšším velitelském stupni, na př. u velitelství armády. Podřízeným štábům by pak bylo možno dát k dispozici tu část plánu, která se jich týká (fotokopii části grafického plánu, nebo průpis příslušných částí textuálního plánu a p.). S hlediska metody a urychlení práce štábu

jsou rozhodující konkrétní taktické a organizační pokyny náčelníka štábu nebo náčelníka operačního oddělení, určující hlavní taktickou náplň, formu dokumentu, kdo a kde, s kým jej zpracuje, kdo práci řídí, jaký materiál připraví zejména štáby druhů vojsk, a kdy a komu třeba dokument předložit.

Pro organisované a včasné dodávání bojové dokumentace vykonavatelům má rozhodující význam zpracování časového rozvrhu podle zámyslu boje, v němž se stanoví, kdy musí daný svazek nebo útvar nejpozději dostat ten onen dokument. Tento rozvrh zpracovává důstojník operačního oddělení podle pokynů náčelníka štábu, jenž je povinen podle situace určit i nejvhodnější způsoby dodání dokumentu, t. j. zda má být dodán styčným orgánem nebo technickými pojítky. Přitom náčelníkovi štábu pomáhá operační dozorcí, jenž jednak včas uvedomí vykonavatele návštěm nebo smluveným signálem, že jim bude dodán bojový dokument, jednak zabezpečí s dozorcím pro spojení pohotovost technických pojítek k dané době i tím, že požaduje včas od náčelníků oddělení nařízený dokument.

Operační dozorcí přijímá většinu hlášení vykonavatelů o převzetí bojové dokumentace; nedojde-li včas hlášení, kontroluje doručení bojového dokumentu a podává náčelníkovi štábu hlášení o výsledku.

Tímto bedlivě kontrolovaným a doplňovaným rozvrhem vznikne na operačním oddělení štábu velmi potřebný přehled o tom, co a kdy který svazek (útvar) dostal. Připojíme-li k tomu správně vedenou tabulku hlášení podřízených svazků (útvárů), hlášení předkládaných nadřízenému štábu a přehled předvídaných lhůt nejnutnější vzájemné informace, bude tím otázka styku a velení, která je rozhodující, bezpečně vyřešena.

Jestliže z jakýchkoliv příčin vznikne nebezpečí, že dokument nebude včas hotov, je třeba tuto skutečnost ihned hlásit náčelníkovi štábu. Ten úkol vyřeší zpravidla tak, že povolá k sobě představitele dotčeného svazku (útváru), nebo k němu vyšle svého důstojníka štábu, jemuž vydá nezbytné pokyny a nařízení k přímému předání.

Z otázek bojového zabezpečení je třeba v útočném boji vyzdvihnout uplatňování metody bojových nařízeních, zvláště v době, než jsou zpracovány plány, a při změnách situací. Proto je podmínkou, aby si důstojníci operačního oddělení i druzí plně osvojili formu a způsob zpracování bojových nařízeních podle Oper-II-2 pro všechny druhy bojového zabezpečení.

Pro zpracování složitých plánů bojového zabezpečení je výhodná forma grafická na mapě s nutnou legendou. K jejich rychlému zpracování možno přispět tím, že štáb dá zavčas zakreslit do potřebného počtu map základní situaci.

Při bojové přípravě (náviku) velitelů, štábů i vojsk je třeba využívat metody přímého nácviku v terénu těch úkolů, u nichž je to možné, jako jsou přeskupení, zaujetí výchozího položení a zčásti i součinnosti. Dále pak je třeba využívat plastických stolů vytvořených přímo na místě, snímků i map. Někdy bude i výhodné, aby velitel i štáb využil právě plastického stolu k předávání a upřesňování bojových úkolů i k provádění jiných opatření organisace boje.

V celém přípravném období musí náčelník štábu využívat části důstojníků svého štábu k nepřetržité práci ve vojskách. Náčelníkovi spo-

jení musí včas a předvídatě udělovat pokyny a nařízení pro organizaci spojení, zvláště pro potřebu hlásné služby, průzkumu, bojového zabezpečení a pro spojení v sítích styčných důstojníků a důstojníků pozorovatelů. Jen tak bude zabezpečena včasná pohotovost pojítek a jejich účelné využívání.

Význam kontrol v soudobém složitém boji se podstatně zvyšuje, a proto je náčelník štábu hned, jakmile dostane úkol, povinen plánovat a uskutečňovat kontroly. Ke kontrolám je třeba hojně využívat výjezdů kteréhokoli důstojníka štábu k vojskům, i přítomnosti důstojníků podřízených štábů na VS. Při výjezdech vlastních důstojníků k podřízeným štábům se nesmí opominout stanovit jejich pravomoc.

Před zahájením pohybu vojsk do výchozího položení musí se stát většina příslušníků štábu přímým orgánem řízení vojsk.

Za vedení útočného boje se musí včas určení důstojníci pozorovatelé pohybovat s pozorovatelnými veliteli podřízených svazků (útvárů) o jeden až dva stupně níže nebo přímo v bojových sestavách vojsk.

Přímé spojení s těmito důstojníky po případě s letonem obsazeným důstojníkem štábu s možností současného odposlechu hlášení změn situace i vydávaných nařízeních záměrnými funkcionáři vyhoví požadavku přímého velení vojskům za vedení boje. Rovněž zabezpečení provádění plánovitě vzájemné informace o změnách situace může velitelům a štábům usnadnit iniciativní velení vojskům podle zámyslu velitele.

Kromě zabezpečení přímé informovanosti velitele, náčelníka štábu na VS a předávání krátkých bojových nařízeních musí náčelník štábu předem určit důstojníky z příslušníků štábu pro jednotlivé svazky (útvary), kteří u nich budou zpravidla provádět zásahy. Tito důstojníci budou povinni i při své běžné práci zaměřovat svou pozornost na vývoj situace u příslušného svazku (útvary) zejména při narušené součinnosti, při úderech atomovými zbraněmi a p.

Také v průběhu boje musí být štáby orgány přímého řízení vojsk, které budou tuto úlohu plnit hlavně při provádění nutných změn v zaujímání bojové sestavy — při částečném nebo úplném přeskupování, což jsou činnosti zvláště typické pro soudobý boj.

Z á v ě r

Ráz soudobého boje určuje metodu a rychlost práce štábů. Pro úspěšné plnění úkolů, které musí dnes řešit vševojskové štáby, je nezbytné přezkoušet jejich organizaci a technické vybavení a využít plně všech možností daných naším pokrokovým společenským a státním zřízením. Nelze zejména dopustit, aby se vševojskový štáb jako výkonný orgán velení opožďoval za vývojem nových zbraní, které vtiskují soudobému boji zvláštní ráz.

Hlavní požadavky na organizaci a metody práce štábu na dnešním stupni vývoje je možno závěrem shrnout takto:

Vysoká morálně politická odpovědnost za obranu socialistické vlasti.

Vycvičenost štábu a organizace i technické vybavení odpovídající požadavkům soudobého boje.

Stále pohotová a předvídavě řízená organizace všestranného hlubokého průzkumu s možností okamžitého využití jeho výsledků.

Nepřetržitá, pružná a aktivní, situaci odpovídající organizace bojového zabezpečení, zvláště protivzdušné obrany a protiatomové ochrany s cílem nedopustit narušení bojeschopnosti vojsk nepřítelem.

Přímá organizace získávání zpráv o situaci a terénu důstojníky štábů se země i ze vzduchu a pružná organizace podávání hlášení i uskutečňování různých zásahů.

Zabezpečení jasné a hluboce promyšlené formulace rozhodnutí velitele, dovolující iniciativní plnění úkolů.

Hojné uplatňování metody návštějí, signálů o přijetí nových úkolů, předběžných nařízení a bojových nařízení.

Vytvoření stálé skupiny velení na operačním oddělení a provedení jisté specialisace a prohloubení vedení dokumentace k velení — přehledů o způsobu pronikání rozkazů a nařízení, podávání hlášení a vzájemné informace.

Rozsáhlé uplatňování osobního styku spolupracujících velitelů a štábů a jeho doplnění rozvinutou sítí styčných důstojníků majících určitou pravomoc, jakož i pohyblivými pojítky.

Osvojení si method přímého řízení vojsk, práce v terénu.

Omezení a zjednodušení nutné bojové dokumentace a její účelné rozdělení.

Zabezpečení větší mobilnosti štábů vhodným materiálním vybavením usnadňujícím plnění úkolů za obtížných podmínek soudobého boje.

Přezkoušení a doplnění organizace spojení, zvláště v hlásné službě, s průzkumem, s letectvem a pořádkovou službou, a provedení opatření proti radiovému rušení.

Rychlé vyhodnocování získaných bojových zkušeností a jejich okamžité zevšeobecňování.

Na podkladě těchto závěrů je třeba neúnavně pokračovat ve studiu otázek organizace, vybavení a method práce štábu tak, jak vývoj bude přinášet další poznatky, abychom byli schopni čestně splnit všechny soudobé úkoly.